

1) First Mishna of Meseches Avos

×

משנה אבות א' ↘

AA

א'

- משה קבל תורה מסיני, ומסרה ליהושע, ויהושע לזקנים, וזקנים לנביאים, ונביאים מסורה לאנשי הכנסת האגדלה. הם אמרו שלשה

2) Rambam Introduction to Mishna Torah

×

משנה תורה, מסירת תורה שבعل פה ↘

AA

נמצא הרבה עד משה רבינו – ארבעים איש, ואלו הן: (א) רב איש, (ב) מרבה, (ג) מרבה, (ד) מרבי הונא, (ה) מרבי יוחנן ורב ושמואל, (ו) מרבני הקדוש, (ז) מרבן שמעון אבוי, (ח) מרבן גמליאל אבוי, (ט) מרבן שמעון אבוי, (י) מרבן גמליאל הצעקו אבוי, (יא) מרבן שמעון אבוי, (יב) מהלך אבוי ושםאי, (יג) משמעיה ואבטלון, (יד) מיהודה ושמעון, (טו) מיהושוע ונתקאי, (טז) מישוף ויוסף, (יז) מאנטיגנוס, (יח) משמעון הצדיק, (יט) מעוזא, (כ) מבורך, (כא) מירמיה, (כב) מצפניה, (כג) מחייבוק, (כד) מנחום, (כה) מיאאל, (כו) מפייכה, (כז) משעיה, (כח) מעמוס, (כט) מהושע, (ל) מזכירה, (לא) מיהוּדָע, (לב) מאליישע, (לג) מאליה, (لد) מאחיה, (לה) מפני, (לו) משׁמוֹאַל, (לו) מעלי, (לה) מפינחס, (לט) מיהושוע, (מ) ממשה רבנו רבנו שלכל הנביאים, מעם ה' אלקי ישראל.

3) Gemarah Shabbos 30a

פ' כט

5

במה מדליקין פרק שני שבת

לן עלייה, טהור כל הלאה: רוח מופת נולדה נולדה: והוא וגם אורה
סוד דם פוך לא נזון ומלחה נולדה: והוא וגם אורי
[בג':] אומתין נסחף אל מארוב: ו' צמחון חול': וצער לא מסס
העט נולדה: ערוף ערוף. שמי טקה: נטול מוי'
תמות. גלשו וכון כון כסיס (ט) ואפקול גלפס שודדים מונען
גדות (טיב') וועל כס זוראוס לאנרכט (ט) מונען מודמן מורהון: יונן
הרב. לי. מוקס: פולטום. טלה מתרנס על רוחה כההון: פחה ומחר.
כך כן נעלם מתחום חלונות חומלן וטל ווות בלהון ולוט: ס-
רישא פטור והוחנעו רבינו אשעיא אמר בשיל חזולה
שושין לא יכבה ואם כבה פטור אבל אסור לדודא
בזהלה שאן בו סכנה ודיב שבען הא: ט-
ישראל. ג-
ט- טהור כל הלאה: רוח מופת נולדה נולדה: והוא וגם אורה
סוד דם פוך לא נזון ומלחה נולדה: והוא וגם אורי
[בג':] אומתין נסחף אל מארוב: ו' צמחון חול': וצער לא מסס
העט נולדה: ערוף ערוף. שמי טקה: נטול מוי'
תמות. גלשו וכון כון כסיס (ט) ואפקול גלפס שודדים מונען
גדות (טיב') וועל כס זוראוס לאנרכט (ט) מונען מודמן מורהון: יונן
הרב. לי. מוקס: פולטום. טלה מתרנס על רוחה כההון: פחה ומחר.
כך כן נעלם מתחום חלונות חומלן וטל ווות בלהון ולוט: ס-
רישא פטור והוחנעו רבינו אשעיא אמר בשיל חזולה
שושין לא יכבה ואם כבה פטור אבל אסור לדודא
בזהלה שאן בו סכנה ודיב שבען הא: ט-
ישראל. ג-

מתקין אותה בהיריו מפיקין אותה בבורו אין מקין
אותה ואיל משה רבינו גור כמה נזירות ותיק במת הנקה וכימות הס לעלם ולעלם עלייטס ולא יפה אמר
שלמה ושבה איז את הדים וו ראי ושבה איז או בדרב יהודה אמר רב דאמר רב יהודה אמר רב מא
רכוב עשה עמי זאת לטובה וויא שגיא ורבינו אמר דוד לפוי והקבה רבעון של עולם כדור לעיל אותו
מיין אז לו כדור לך אמר לו עשה עמי זאת בחריך איז מודיע בדור שלקה בך אי כויער כשבנה
שלמה את תות המקדש בקש להבנין איזן לביית קשי החקרים ובכו שערם וזה בא הא אמר שלמה עשיים
ארבעה ונינה ולא עננה פרח ואמר שוא שעירם ראשכם וגוניאו פרח עולם ויבא מלך הכלבו וההו בתרה
למוביליה אמר מיזא זה מלך הכלבו אמר לדז' ה' עשו גוננה חור ואמר שוא שעירם ראשכם וגוניאו פרח
עלם ובא מלך הכלבו מיזאה מלך הכלבו היביאו תוא מלך הכלבו סלה ולא עננה כוין זאנדר ה'
אליהם אל לשב פני משיך וורה לחסמי וד עביך טיד גוננה באהיה שעננה נהפטו פנו כל שגיא דוד כישל
קוריהם וירושו כל העם וכל ישראל שפטול לו הקביה על אותו עון ולא יפה אמר שלמה ושבה איז את המותים
צברר הירוי וגינויו הירוי רשות השמיים יילך את הנילך וגרירם המילך יילך לאברהם ואברהם לר' גולן
5. פתקין 6. צברר הירוי 7. גינויו הירוי 8. רשות השמיים 9. יילך את הנילך 10. וגרירם המילך 11. לאברהם 12. ואברהם לר' גולן

ט' מוב ל' זומן אוד שארות יושב וועלסק ברוחה נאלא עולות שעוזר שלמה בקר להקוריב לפני על נבי המובת כל

שבע מצוות דרבנן

שגור בפי כל לומדי תורה לומר: שבע מצוות דרבנן נספרו על תדריך מצוות דאורייתא. ואולם כאשר נשיחי לברר אצל כמה וכמה מן הלומדים מה הן שבע המצוות הללו, לא עללה הדבר כדי. לא כל שכן שלא ידעו להסביר על שאלה: מהו המקור לשבע מצוות אלו, ומיתו הפסיק שקבע מניין זה? על כן אמרתי אלכה לי אל הגדרולים מוני המצוות ואשמע מה בפיהם (כלומר: אראה מה בפי כתוב). והנה מתברר, שאף אחד מהם לא זכר את שבע מצוות דרבנן. המשכתי לחפש בספריות ואמ' אשר העליyi במצוות אביה לפני המעיינות.

כהוב בספר *תורת משה פירידיס*, על חמשה חומשי התורה מרביינו משה... סופר, ספר שמות, פרעוסבורג תרמ"א, פרשת יתרו, דף מב:

אשר ל^{ר' רוני} עך. אותיות של עשרה הדבריםῆ מהם כמנין כיתר', כמנין תרי"ג מצוות ושבע מצוות דרבנן. כן הובא בספר עיר דוד¹ בשם הקדמה סמ"ג². ויש לרמזו הש"ט [השבע מצוות] דרבנן בתיבות "אשר לרעך":

א אבירות, וזה שבעת ימי אבירות.
ש שמחה, וזה שמחת חתן וכלה בשבעת ימי המשתה, שהיא תקנת משה רבינו ע"ה.
ר רחיצה, וזה נטילת ידים.

ל לחים, שהוא פט גוו. ועמו נכלל בשולי נקרים.
ר רשות, וזה עירובי חצירות ושיתופי מבואות, אשר בלעדיהן כמה רשות מתחלקות ואסור להכנס ולזהzia מזו אל זו.
ע עמלק, זה מקרא מגילה. שקיי על מחיהו המן ואנשיו שנחרגו איז ביינן אדר³, שהמה נצר זדון מזועע עמלק.
ך כהנים, נס⁴ חנוכה, שנתקן על ידי כהנים. עכ"ל.

1. דrostים, לר' דוד ליזא, אמשטרדם תעט. ואני יודע מקוםו.
2. לא מצאתי בהגדמת סמ"ג. ארובה, בסוף רומי מצוות עשה, שהקדים המתברר בראש הספר: נשלמו כל רמי"ח מצוות עשה. אחרי כן באנו חמש מצוות מדובר סופרים, והם: מצוות עירובין. מצוות אבל. מצוות תשעה באב. מצוות מגילה. מצוות חנוכה. ובסוף הספר, סוף מצוות עשה: אחרי שסיימנו מ"ע של תורה נחל לבאר מ"ע שהם מז"ש ומהם מדובר נביאים. והם חמש מצוות: מצוות עירובין. מצוות אבל. מצוות תשעה באב. מצוות מגילה. מצוות חנוכה. וכבר באנו מצוות נטילת ידים, שהיא מז"ש, בהלכות ברכות.

ס

תשׁוֹרָה בְּקַרְבָּנוֹת פֶּרֶק שְׁנִי

ב' דצמבר נס (חנוכה ג') טהרה כלניות
עתגיאלן בון קטו חוץ לבן חילוך כלב
ההיריתו (השתתף) אקלט בון וטנה האקייז
נסח א' מפלצת נפק' וספט' (ז' ג'').
סלאט לח מהיס סדרת שוכב מוחחת
חלי' וכון אנטה' נס כמס משלך
פלו' האקווינטולו' לודה: חותניש דקאנ'
ושחיןיל אהו' מון סלץ: דיקון ג'ו'.
ולגב לול' בון קטו דכטיך דודכטה
ההיריט לבג' בון טונה קמנ' ולו'
צדב' בון קטו חילוח נולטו קטו ולו'
לו': (חאנטיך לי מדרש לבלט' (3).
לעומר לאנדי יונכני יער הארץ לכתול מחלהו'
בון' יונכני יער הארץ לכתול מחלהו'
טולס': פאנ' . מחתן לבן טאנ'
ווכי' אהן לדפנ' אה אה זא טדא' ל'
קד מועט ואס' אה לא' האיע תול' גאנטיס'
לבאלן אידי' מה נטיגו' גאנטאנטיס'
(גראט' ג') יונטעל' ווילאנטיס':
כיוויל' דרכ' אה' תול' . פאנ'
אגואס' מילא' לוח' אה' זאנ'
ויליגלן ט' סאלחאו': (ז' א' ח' הנקיס'.
בונע' סיוזט' צי' כדריס' לו' סלאט'
יכ'ם' בטמתק' ניעי': מוחר' שי'
צעיסס'. צה' לוכ' לזר' טזין' ליזו'
וילמו' קאנט'': טשס' (1) פאנטיס'.
עכטאו' כו' מהחול' נטומות חדיס'
לו'ה חבס' וויה' טיפס': כו'ה' גובר' ט'.'
צאנקען טלומוטהו'וועל' לאל' צו' זונקון'.'
ט' וו' כבאים' מלון' סאלט'ו': (ז' ג' ח' ח''.
לטפירו' צעל'ס' וטניכר'ס' סאנחה' (6):
מהרכ' . וולד' (אי) והאונט' וטאונט'
געיס' קאנפומט' לט' דלאט' גאנט'.

כלב (הקטן מפנוי) [ויתן לו את אשתו יוויה ב嫂ותה וחסותו

“אעפַכְ הַחֲזִירָן עַתְנִיאָל בֶן קָנוּ מָתוֹךְ פְּלִיפְלוֹ שָׁנָאָמָר יוֹלְכָה עַתְנִיאָל בֶן קָנוּ אָחָוָ כְּלֵב (הַקְּפָן מִמְּנָיו) [וַיָּהִי לוֹ אֶת]

מיאימות פרק ראשון ברכות ה

ולס תלמיד חכם טה. שילג נמצאו לחוור על גלפו חמי דיו נך : ירנו ידר טוב . שפחה מלחמה טס ידר אלט : והו סלה . יוס ההורס כהו יוס כמוש צהו ורמיה טולמית : זא מקרין . ורמיה טולאות לדורות בטיריה : זא מאנא . שיטעטן מצלב : זא גנרטה . סכרים טעמי אמתניות חממות יולא תורה או רולאה . כל סתומים סולאה מון אם תלמיד חכם הוא אין צריך אמר אבי אף אמרת נקרלו מלוי לטולס נאם' תלמיד חכם מיבעי לייה למיטר חד פטמא טוקה (זנ' נני) : כללו הווע חרב כל אלי' דודחמי כנונ' ביזק אפקיד וחוץ פריתה אותו שחי פות נינו . לאראן לך האזיןן : זא ה' אל אמרת: א"ר לוי בר חמא אמר ר'ש בן לקיש לעולם ירגנו אדם יצר טוב על יוצר הרע טיעיך צו . לס' מכל וסרגה טיעיך בטירס (ט) דבקרייה כתמעט: הטעה נטירס (ט) טיעיך מכתחת מנק' : וככיא ז' שנא' רגנו ואל חחתא . אם נצחו מוטב ואם רקסינגייטו שף. השם מסלקס מנק' (ט) קטב מורי . זא סס זד לאלאים גמיסת פחסיס (יז' קייל) : ולחותי לסק . ליפיג צין לשב למיין נו ורט לפניו ולחתיו יסוריון ומייןן : לפילו טיעיקות שלכית ריכן יודעס. צהוואס מנייא זלמدين מספר חומס לס' יאורהנה לך את לוחות האבן והتورה והמצוות שמען מטמא כל מהלך מהלך זא אשר כתבתי לזרוחם לוחות אלו עשרה שמתי וו'. ואפיו זקנאים כלו הדברות תורה והמקרא והמצווה והמשנה אשר ניפוי : א"ר יזחק כל ההורס ערנו : כתבתי אלו נביים וכותבים להורותם והגמרא *מלמד שבולם צבעו למשה מסני : א"ר יזחק כל ההורס ערנו :

7) Ohr HaChaim Vayikrah 13:37

אור החיים על ויקרא י"ג:לו ~

- ונראה כי ישוב המאמרים הוא כי הן אמת שכל דבר תורה נאמר למשה ואין חכם יכול לדעת יותר مما שידע משה, והגם שתצרף כל דורות ישראל מיום מתן תורה עד שתמלא הארץ דעתה אין חידוש שלא ידעו משה, אבל ההפרש הוא כי משה נתן לו ה' תורה בכתב תורה שבבעל פה, והנה האדון ב"ה בחכמו יתרוך רשם בתורה בכתב כל תורה שבבעל פה שאמר למשה, אבל לא הודיע למשה כל מה שנתן לו בעל פה היכן הוא רמזו בתורה בכתב וזו היא עבדת בני ישראל עמלי תורה ללבש ההלכות שנאמרו למשה בסיני והסודות והדרשות כלן יתנו להם מקום בתורה בכתב, ולזה תמצא באו התנאים וחברו תורה כהנים וספרי וכו' וכל דרישתם בכתביהם אינם אלא על פי ההלכות ולהלבישם בתורת ה' תמיימה בכתב, ואחריהם ועד היום זו היא עבדת הקודש בני תורה לדיק המקראות וליחסם על פי המאמרים שהם תורה שבבעל פה, וזה היא עבודה התורה הנקראת ארץ החיים, וענין זה לא נמסר למשה כולם לדעת כל תורה שבבעל פה היכן היא יכולה רמזוה בתורה בכתב, ולזה אמרו ז"ל שדרש רבי עקיבא דרישות שלא ידעם משה, אין הכוונה שלא ידע משה עקרון של דברים הלא ממן הכל אפילו מה שתלמיד ותיק עתיד להחדש, אלא שלא ידע סמכותם ודיווקם היכן רמזוים בתורה, וזה לך האות מה שלפנינו שדרש הלל מהכתוב ההלכה שנאמרה למשה בעל פה ולא גילה ה' למשה עקרה בכתב ובא הלל ודרשה, ודברים אלו נכוונים הם:

8) Gemarah Kiddushin 30a

ושמנה פסיקס הוא פסיק סת' יתר עליו תחלים שמנה חסר ^(א) מעו דברי היבים שמנה *חט רבן ושניהם שזו דבר תורה מחוודים בפ' שאם ישאל לך ארט דבר אל תנמנב ותאמר לו אלא אמר לו מיד שאמר אוצר

9) Mishneh Torah Hilchos Torah 1:12

משנה תורה, הלכות תלמוד תורה א'

- ביצה. היה בעל אֲמֹנוֹת וְהִיא עוֹסֶק בַּמְלָאכָתוֹ שֶׁלֶשׁ שָׁעָות בַּיּוֹם וּבַתּוֹרָה תְּשֻׁעָה. אָוֹתָן הַפְּשָׁע קֹרֵא בְּשֶׁלֶשׁ מֵהוּ בַּתּוֹרָה שַׁבְּכַתְבָּה וּבְשֶׁלֶשׁ בַּתּוֹרָה שַׁבְּעֵל פֶּה וּבְשֶׁלֶשׁ אַחֲרוֹת מִתְבּוֹנוּ בְּדִיעָתוֹ לְהִבָּין דָּבָר מְדֹבָר. וּדְבָרי קָבֵלה בְּכָלְלָה תּוֹרָה שַׁבְּכַתְבָּה הָנוּ וּפְרוֹשָׁן בְּכָלְלָה תּוֹרָה שַׁבְּעֵל פֶּה. וְהַעֲנִינִים הַגְּנָקָרָאים פְּרִידָס בְּכָלְלָה הָגָמָרָה הָנוּ. בְּמַה ذְּכָרִים אָמָרִים בְּתַחַלָּת פָּלָמוֹדוֹ שֶׁל אָדָם אָבֵל כְּשִׂיגָּדֵל בְּחִכָּמָה וְלֹא יְהִיא צָרִיךְ לֹא לְלִמְדָה תּוֹרָה שַׁבְּכַתְבָּה וְלֹא לְעַסְקָה תְּמִיד בַּתּוֹרָה שַׁבְּעֵל פֶּה יָקֵרָא בְּעַתִּים מִזְמְנִים תּוֹרָה שַׁבְּכַתְבָּה וּדְבָרי הַשְׁמוּעָה כִּדְיַי שְׁלָא יְשַׁפֵּח דָּבָר מְדֹבָרִי דִּינִי תּוֹרָה וּוֹפְנָה כָּל יָמִיו לְגָמָרָא בְּלִבְדֵּי רַחֲבָה שִׁיש בְּלִבְבוֹ וַיְשׁוֹבֵד עַתָּה:

10) Bamidbar 11:16

במדבר י"א

- וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֱסֹפֵה־לִי שְׁבָעִים אִישׁ מִזְקָנִי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָדַעַת כִּי־הֵם זָקְנִי הָעָם וְשָׁטָרִיו וְלִקְחָתָה אַתֶּם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וְהַתִּצְבָּו שֶׁם עַמְּךָ:

דברים יז:ו

- כי יפלא ממה דבר למשפט ביזידם ולם ביזידין לרין ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל-המקום אשר יבחר יהוה אל-הHIGH בון:
- ובאות אל-הכהנים הלוים ואל-השפט אשר היה בימים הקם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט:
- ועשית על-פי הידבר אשר גידו לך מורה מקום זה הוא אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות הכל אשר יורוק:
- על-פי התורה אשר יורוק ועל-המשפט אשר-יאמרו לך תעשה לא תסור ממה דבר אשר-גידו לך ימינו ושמאל:
- והאיש אשר-יעשה בזדון לבלחתי שמע אל-הפה העמד לשרת שם את-יהוה אל-הHIGH או אל-השפט ומת הוא איש בערת הארץ מישראל:
- וכל-העם ישמעו ויראו ולא יזידון עוד: (ס)

ובבחן מה עשה נזין הרבה על פתח בית המהירש ואמר כל מי שאינו עוסק בתורה וודרך בחורב יי' ברך ממן ועד באך שבע ולא מצאו עם הארץ מונחת ועד אנטיפרנס ולא מצאו תינוקות תינוקות איש ואשה שלא היו בקיין בהלכות טומאה וטהרה ועל אותו הדור היא אומר יהוה ביום העצאת ישראל:

ולפראט אפורין. לפ' אמרתך סיטס ווילק מומא זיין כי נבניהם כהן ר' (הנ"ל) אהיליק כהן מונד גלאן ראמאנען: ופראט נוות. סיטס ווילק יפ' בוט' בוט' אמאטל לאלטיק: ולפראט גלאן יהודא. לפ' אנטס אנטהירן נמאטס אנטס פלאטס מוניאין פלאטסינן ווילקן לון גלו הילל מנטהירן דנטטען אנטס אנטס מוניאין (מניגר תורה אוור וגראן גלאן נבניהם פלי גלאן טערן) (מניגר

פרשת שתוויין ופרשנה נרות ופרשנה פרה
אהומה א"ז אלעער תורתה חוב בכתב ומשועט
על פה שא"ז אבחוב לו רובי תורתו כמ"ר
ונחשבו זו חזון אמר רבי על פה ומשועט
בכתב שא"ז כי על פי הדברים האלה ואיך
נמי הבהיר אבחוב לו רבי תורתו חזון
אתה מוד אבחוב לו רבי תורתו
הלא כמ"ז דוחש ואיך נמי בדיבוב כי על
פי הדברים דאית הזו מאשם ותקוף
למנדרינו חדש רבי יודה בר נחצני
מוחונתיה דרביה שמען לkishnachic'כחוב
לך אהודבריסראלה וכותב כי עפ' הדברים
דאלה רא כייד דברים שבכתב אי אתה
רשאי לא איתן על פה דברים שבבעל פה אי
אתה רשאי לא איתן בכתב דברי רבי ישמעאל
תנא אלה אלה אתה טוב ואיך אתה כתוב
הלהת או'ר ווזען לא בORTH ובקב"ה ברית עם
ישראל אלא בשבל ודברים שבבעל פה
שנאמר כי על פי הדברים האלה ברוח ארך
ברית ואית ישראל: מערנן בבית ישן מפני

- יב. רבנו הקדוש חבר המשנה. ומימות משה ועד רבנו הקדוש, לא חברו חبور שמלחין אותו ברבים בתורה שבעל פה; אלא בכל דור ודור, ראש בית דין או נביא שייה באותו הדור, כותב לעצמו זכרון בשםועות ששמע מרבותי, והוא מלמד על פה ברבים.
- יג. וכן כל אחד ואחד כותב לעצמו ספי כוחו, מבاور התורה ומהלכottaה כמו ששמע, ומדוברים שנתחרשו בכל דור ודור, בדין שלא למדום מפי השמואה אלא במדה שלוש עשרה מדות והספיקימו עליהם בית דין האдол. וכן היה כבר תמיד, עד רבנו הקדוש.
- ט. והוא קבע כל השמועות וכל הדינן וכל הבארין והפרושים ששמעו ממשה רבנו, ושלמדו בית דין שלכל דור ודור, בכל התורה כליה; וחבר מהפל ספר משנה. ושננו ברבים, ונגלה לכל ישראל; וכתבוهو כלם, ורבצוו בכל מקום, כדי שלא תשתפכה תורה שבעל פה מישראל.
- טט. ולמה עשה רבנו הקדוש כן, ולא הגית הדבר כמוות שהיה – לפי שראה שהתלמידים מתמעטים והולכים, והארות מתחרשות ובאות, וממלכת הרשעה פושטה בעולם ומתגברת, וישראל מתגלגים והולכים לקצוות: חבר חبور אחד להיות ביד כלם, כדי שיילמדוהו במקורה ולא ישכח; וישב כל ימי הוא בבית דין, ולמד המשנה ברבים.

15) Rambam Introduction to Mishna

ואחרי כן היו כל העם הולכים ללמד איש לאחיו מה ששמעו מפי משה וכותבים המצווה ההוא במגילות וישטו השרים על כל ישראל ללימוד ולהגות עד שידעו בגרסאות המצווה היא וירגלו לקרוותה ואח"כ למדום פירושי המצווה היא הנתונה מעתה. והפירוש הוא היה כולל עניינים והוא כותבים המצווה ולומדים על פה הקבלה.

16) Iggeres R Sherira Goan

וועוד מעתנן כיצד מעברין את הערים ואמר ר' איכא איניש דלשלאל²¹
לו לבני יהודה דידייק לשנה מאברין תנן או מעברין תנן. דאלמא
רבי גופיה דתרציה למתניתין מספקא ליה היכי תנן ואמר מאן דתני
מאברין לא משבבש [מאן דתני מעברין לא משבבש. מאן דתני
מאברין] כגון אבר אבר מאן דתני מעברין כגון אשה עוברה. שמעין
מינה דבלשון זהה הוות אמריא קמיה דרבי איכא דתני לה הци
ואיכא דתני לה הци

ואף מסכיותא נמי הו מספקן מקמי דרבי מדקאמר ליה ר' מאיר²²
לר' נתן נימא ליה לרבן שמעון בן גמליאל פתח תני בעוקץין דלית
ליה. ומעשה דר' יעקב בן קרשיא ד AOL ויתיב להדי כוותא דעתיתא
דזהה יתיב בה רשב"ג גריס ותנא שעוקץין גרס ותנא אמר רבן שמעון
בן גמליאל מי דקמן יהיב דעתיה וגמרה.

ואיכא דוכתא דואסיף בהו רבי פירושי כגון הא דתנן הבנים יוצאיין²³
בקשרים ובני מלכים בזוגין. הци הויא מתניתא מפומא דראשונים
[ואסיף בה רבי] פריש בה וכל אדם אלא שדברו חכמים בהזה
לבר מן ملي דאיתנן ביומיה וביוומי דברתיה כדקאמרטין [זו] משנה
ראשונה משנה אחרונה אמרו וכו'. וכ(גו)ן מס' עדיות דאיתנן
ביומא דאיתוקם ר' אלעזר בן עוריה דאמרטין אף עדיות בו ביום
נסנית ושנינו כל בו ביום ביומא דאותבה לר' אלעזר בן עוריה
בישיבה.

יציאות השבת פרק ראשון שבת

חותם של אחד מן הפתוחים נסיכר כונלט
כוו ור' מודורויתול וכוכב הילע כתוי
בתמיס: מס' דמיון כי פלגי רכנן
המזכיר לנו פונטינן ציטול מורה לטלטול
תונכה כדקמני לנו מושבון רס"ר
רכך דגוזר כה מוסס דלמי להסידר:
חפץ לזרוק. סבוזוק מורה' לתוכה
מדו ליה דמייב דסתי מומליא דחוורי
ופס רס"י עלייס: קמ"ל גמורה.
סנה צה לא מוחלטנו מיל' לד כנונ
חרין וכן גדר דהמוריין מד' לדין גוד ^{ז'}
אפקיק פיי סמיהילס טל רהמן וממלון
ריהזו מוקט מד' לדין והלן ד' חכל
דר' יסודה נל' גמоро מומליאות צלה
למניאין ולמו רס"י סייח כללו:
מפסקתן. לפס' זירחות בפרק 'ב'
דערויזן דסקליט חכמים מסוס שעלי ^{ט'}
ברילס צבור בר'ס' וסבורי עלומס ^{ו'}
רבס"י ציון עמווק " ורחהפה ד'
וסתומלון מותוס ומוניה על פפה
חיב' וסוקול הכםיש לעשות ד' פסן
ליעין " תמות דסוי חלנו רס"י
גמלוות מן סבור וקחמר ר' יסודה
הה ס' סימה זרך רס"ר מפסקתו ^{ז'}
ישקלקה מגניין דהנת ריבים ומפטלי^{ט'}
מחולחת וסתם רמיין דר' יסודה
הדרתי יסודה דלישל דהמר נוקט
ונומן גהמלווע דלט' קטו ריבים ומכתלן
מחולחת ורבנן גדרבןן ומפסיען לה:
היינו לרייך. וסיינו דקמני ז' סייח
רס"ר חכל סילוק דרכויס נגן פסיס
הה סי' סי' רס"ר סוחיל ואריכ' סס ד'
מחולחת: ומאי גמורה. סכל' ליכא
למיימר מס' דתימן כדלישל דערקל
שסיתון מסוס נטולט בחוכו וקחמרי
רבנן חי' גראן דרשות סיחוד סינ
הפשו לטולט וכוכ' דסוזוק לתוכה
מרס"ר חיב' צומן סאיו יסלהל
במדגר. חיב' גראן רס"ר: צומן פז.
חייו מקסס סילוק לריבים דרולכי
מדגרות נל' צליך: חי' צחטמה
ווחדלו רס"ר נמי קתמאן ואמ' סולין
בגנו חטמת דסיה צמת וזונע קרת כוונה:
צ' פקלה ממקסס: מניגל שתריס.
ילכולוג וככסומען דבר' יheid חזקיס
טון צלע' ישתכח מסתירין מה סמניגלא
השוו

תלמוד ירושלמי שקלים ה:א'

גא

- שׁ?? זה זב' עקיבא שהתקין פונדרש בקשות נסאות. אין אוקרים.
- יב אללו אנשי כנסת האדולה. מה שהתקין זה כליו ופרטין. אמר רבי אבהו. כתיב משפטות סופרים יושבי ייעז. מה תלמוד אומר סופרים. אלא שעשו את התורה ספרות ספרות. חמשה לא יתרומו. חמשה דברים חייבו בחלוקת חמיש עשרה נשים פוטרות איזומתיהם. שלשים ושש קריתות בתורה. שלשה עשר דבר בחלוקת העור הטהורה. ארבע אבות נזקין. אבות מלאכות ארבעים חסר אחת אמר רבי אחא. כתיב לעזרא הכהן הספר. מה תלמוד אומר סופר. אלא כשם שהיה סופר בדברי תורה כך היה סופר בדברי חכמים. רבי

פרק שבעי בבא קמא כב

וכן לוח וט'. ומתיהול טול קווחול וקתי מטה וט' ולוי יוחנן מהולו הא וקטי לנו מפיחו: וכי יוציא לנו לי. ורלה לוי' והזיו דלקון צנעל סי' ט' מלהטו ציטול חוריינא ולוי מתיהול דרכו הוא ונבי יוחנן לטמר געל הדרכו למה צפחה או' טמי וומליא געל הא' מורי' פליג עריה: ומגביס. גנדיס לכתו עצם: ואולסיט קוס. נקען צביה געל סי' ט' צולן געל סי' מליכ טעמיה: ותחאה לא' מכתמת. תורה או' נויש טיטי ליליא נאלט וויפא תארית מלומלט איה פה מטל'ה געניא גחמל: טיע. וונגמ מאנטיס קטינס: טיע. גמיסק כויס טעלמה מסוס חילעה נקען פריך געל דלאיריט טיע: נולאן. מאילוס גאטס לאקעט נאס: מוחיאין געוויות. ולוי וויל נסס: מוחיאין געוויות: מזוס גע לעריות לאגעכ מליאט: מזוס יזקע קרטט. יסכי חיוט כל יומט כהיל שסקון גסוחויל ולון קריין צאי נחמייש תיקן גנייניאו קרייל טירס: רצחות. מקרחות: עזאלס געליאן. ני' הולס כסיליס געליאן מהלולקן גנטוק גולדי ליטר(כ) וכל קודוין גיט אנטה כל סי' ט' מליין מעלה געתה כתפה ומחפנסיס

ווער' צביה תיקן ערוא שקורין בענזה בשבח וקורין בשני ובחמייש ודנין שני ובחמייש ומגביס בחמייש בשבח ואכלין שום בערב שבת ושתחאה אשה משכמת ואופה ושתחאה אשה חונרת בטנו רכע ע"ה עליה חמוץ' נקל לתהו סלאמיה ויריד כתפי ונהלה ט' גאנקס ולפי טיס מה רלען גלהה מלי'ס ווינס קבשו בסדי וומיס ולך מי' ניגו לאטען'ות ותיקן טבילה לבבלי קריין:

20) Mishna Ediyos 1:5

משנה עדות א'

אא

- וְלֹמַה מִזְכֵּרְיוֹן דָּבָרִי סִיחָד בֵּין הַמִּרְבִּין, הַזָּעֵל וְאֵין הַלְּכָה אֶלָּא
כָּדָבָרִי הַמִּרְבִּין. שָׁאֵם יָרָא בֵּית דִין אֶת דָבָרִי סִיחָד וְיִסְמַךְ עָלָיו,
שְׁאֵין בֵּית דִין יִכְלֶל לְבִטְלָה דָבָרִי בֵּית דִין חֲבָרוֹ עַד שִׁיחָה גְּדוֹלָה מִפְנֵי
בְּחִכָּמָה וּבְמִנְנָיו. הִיא גְּדוֹלָה מִפְנֵי בְּחִכָּמָה אֶבְלָל לֹא בְּמִנְנָיו, בְּמִנְנָיו אֶבְלָל
לֹא בְּחִכָּמָה, אֵינו יִכְלֶל לְבִטְלָה דָבָרִוּ, עַד שִׁיחָה גְּדוֹלָה מִפְנֵי בְּחִכָּמָה
וּבְמִנְנָיו:

אין מעמידין פרק שני עבורה זורה לו

מסורת
השׁים

וְנִכְנֶה כָּמֹת
כָּלֵג וְנִכְנֶה
בַּסְמָךְ וְנִכְנֶה
בַּרְזִיר נִכְרְוּם
וְנִכְנֶה

סְבִּרְבָּדָה

[פְּדוּזָן סִינָה]
[מַיִּכָּה]
סְאֵקָן דָּבָר מִנְיָנָה
ג. נִיטָעִין פָּה:
[כְּדָבָר קִידָּשָׁה]

ב' ט' ט' ט'

איסטרס. יונתן

כג

אמר רבי חנינא: ביום נחמה בון חכליה נשנית משנה זו, דעתיב:
 "בימים ההם רأיתי ביהוּקה דורכים גמות בשבת וمبיאים
 הערימות".

Rabbi Hanina said: This mishna was taught in the days of Nehemiah, son of Hacaliah, a period when many stringent decrees were issued with regard to Shabbat prohibitions, as it is written: "In those days I saw in Judea some treading winepresses on Shabbat and bringing in heaps of grain and lading donkeys with them; as also wine, grapes, figs, and all manner of burdens which are brought into Jerusalem on the Shabbat day. I forewarned them on that day when they sold food" (**Nehemiah 13:15**). Since the people treated the sanctity of Shabbat with disdain, Nehemiah instituted many stringencies with regard to all the *halakhot* of Shabbat in order to educate the people to observe Shabbat.